מה להלן יניקה ובלילה לקח כהן יניקה ובלילה · תימה למה לי למילף מנ"מ דקרבן קרבן מיפק לי דמרבינן בכמוך מדכתיב מנחה לרבות כל המנחות ליניקה ולא ממעטינן מלא מנחה מחבה ומניט למימר דיניקה ג"מ למתן כמן בכלי למיתי ובלילה להכא הוה הדין דכלאו ג"מ הוא דיתיר מדכתיב מנחה ועוד הא דכלילה נמי מיקמיך ג"מ דמדכתיב מנחה לא מרבינן מלא יניקה לחודה דעל יניקה כתיב ומרבינן מינה פחיתה לכל מנחות דפחיתה ויניקה כתיב בהדה קרא ומיהו נריך לדקדק דכתבתה סולת ובמנחת המחבת

ד"ה ועל כתיב הא ("בלילה") מתן כמן בכלי קודש למעייתן (מוען) תינח מחבת ומרחשת דכתיב קרבן מלא מאי מחבתי מגלן ואם נפרש מדכתיב מנחה במחבת מרבינן כל מנחות לשלמה מחבת מלא מ"ל "ויהי דממעטינן מלחה מיניקה מדכתיב פנים והיל נמעט נמי ממתן כמן בכלי קודש למעייתן הכך תיבות נבי סדרי כתיב ויניקה פנים אלא כמן מנחה היל ורבה לפרש דנבי מנחה כתיב "סולת" למעוטי מחבת ומרחשת דאי לאו הכי הוה אמינא דכתיב סולת בלא שמן ושמן בלא סולת קמ"ל דבעינן שניהם כאחד

ד"ה כבכלי קודש למעייתן (מוען) תינח מחבת ומרחשת דכתיב קרבנך מלא מאי מחבתי מגלן ואם נפרש מדכתיב מנחה במחבת מרבינן כל מנחות לשלמה מחבת מלא מ"ל "ויהי דממעטינן מלחה מיניקה מדכתיב פנים והיל נמעט נמי ממתן כמן בכלי קודש למעייתן הכך תיבות נבי סדרי כתיב ויניקה פנים אלא כמן מנחה היל ורבה לפרש דנבי מנחה כתיב "סולת" למעוטי מחבת ומרחשת דאי לאו הכי הוה אמינא דכתיב סולת בלא שמן ושמן בלא סולת קמ"ל דבעינן שניהם כאחד

ד"ה ועל כתיב הא ("בלילה") מתן כמן בכלי קודש למעייתן (מוען) תינח מחבת ומרחשת דכתיב קרבנך מלא מאי מחבתי מגלן ואם נפרש מדכתיב מנחה במחבת מרבינן כל מנחות לשלמה מחבת מלא מ"ל "ויהי דממעטינן מלחה מיניקה מדכתיב פנים והיל נמעט נמי ממתן כמן בכלי קודש למעייתן הכך תיבות נבי סדרי כתיב ויניקה פנים אלא כמן מנחה היל ורבה לפרש דנבי מנחה כתיב "סולת" למעוטי מחבת ומרחשת דאי לאו הכי הוה אמינא דכתיב סולת בלא שמן ושמן בלא סולת קמ"ל דבעינן שניהם כאחד

מה כאן מתן שמן בכלי אף להלן מתן שמן בכלי ומה להלן יניקה ובלילה אף כאן יניקה ובלילה: חולת בוללן דברי רבי וחכמים אומרים סולת: ת"ד סלת בלולה "פלפי שנבללת סולת, רבי אומר לן והלא לחמי תודה "חולת בלולות, אמרת לן והלא לחמי תודה נאמר בהן חלות ואי אפשר לבוללן בשמן כשהן חלות אלא סולת בשמן נותן שמן בכלי קודם לעשייתה ונותן שמן עליה ובלילה ולשה ואופה ופותתה, ונותן עליה שמן ובלילה ולשה ואופה ופותתה ונותן עליה שמן ובלילה ולאחר נותן עליה שמן ובקומץ אי אפשר: דקאמרי ליה רבנן לרבי מאי היא אמר רבי שמואל בר רב יצחק רביעית שמן היא היאך מחלקת לכמה חלות: והחלות טעונות בלילה ודקיקן משיחה:

תנו רבנן חלות בלולות ולא רקיקין בלולין שנאמר והלא "דין הוא ומה חלות שאינן טעונות משיחה טעונות בלילה, רקיקין שטעונין משיחה אינו דין שטעונין בלילה תלמוד לומר חלות בלולות "ולא רקיקין בלולין רקיקין משוחין ולא חלות משוחות שיבול והלא דין הוא ומה רקיקין שאינן טעונין בלילה טעונין משיחה חלות שטעונות בלילה אינו דין שטעונות משיחה תלמוד לומר רקיקין משוחים "ולא חלות משוחות" מאי תלמודא אמר רבא לא לישתמט[ו] ולכתוב חלות משוחות ורקיקין בלולין: כיצד משחן כמין כי והשאר נאכל וכו': *מאי כמין כי אמר רב כהנא במין כי יוני: תנו רבנן מנחה הבאה מחצה חלות ומחצה רקיקין מביא לוג שמן וחצהו חציו לחלות וחציו לרקיקין[ו] וחלות בוללן ורקיקין משחן ומשחה את הרקיק על פני כולו ושאר השמן מחזירו לחלות "רבי שמעון בן יהודה משום רבי שמעון אומר משחן במין בי ושאר השמן נאכל לבהנים: תניא אידך "רקיקין הבאים בפני עצמן מביא לוג שמן ומשחן וחזר ומשחן עד שיכלה בשמן שבלוג, רבי שמעון בן יהודה אומר משום ר"ש משחן במין בי ושאר השמן נאכל לבהנים: מתני' כל המנחות הנעשות בכלי מעונה פתיתה[ו]: נמי למעוטי מאי "אמר רב פפא למעוטי שחי הלחם ולחם הפנים דרבנן "פתות אותה פתים מנחה "לרבות כל המנחות לפתיתה יכול שאני מרבה אף שחי הלחם ולחם הפנים תל אותה "ויצקת שמן מנחה "לרבות כל המנחות ליציקה, יכול שאני מרבה אף מנחת מאפה "תלמוד לומר "עליה שמן" אי עליה שמן יכול אפילו בשעת הקמיצה תלמוד לומר "והלא ארצא את הרקיקין תלמוד לומר "והאכלו" תלמוד לומר "אותה" אי אותה יכול אפילו בשעת הקמיצה תלמוד לומר "והקטיר" הא כיצד מקמיץ ומקטיר ומניח את השאר: ולחם הפנים ליכהר ק"ן:

אמר

תורה אור

מתן שמן בכלי אף להלן מתן שמן בכלי ומה להלן יניקה ובלילה אף כאן יניקה ובלילה: חולת בוללן דברי רבי וחכמים אומרים סולת: ת"ד סלת בלולה "פלפי שנבללת סולת, רבי אומר לן והלא לחמי תודה "חולת בלולות, אמרת לן והלא לחמי תודה נאמר בהן חלות ואי אפשר לבוללן בשמן כשהן חלות אלא סולת בשמן נותן שמן בכלי קודם לעשייתה ונותן שמן עליה ובלילה ולשה ואופה ופותתה, ונותן עליה שמן ובלילה ולשה ואופה ופותתה ונותן עליה שמן ובלילה ולאחר נותן עליה שמן ובקומץ אי אפשר: דקאמרי ליה רבנן לרבי מאי היא אמר רבי שמואל בר רב יצחק רביעית שמן היא היאך מחלקת לכמה חלות: והחלות טעונות בלילה ודקיקין משיחה:

תנו רבנן חלות בלולות ולא רקיקין בלולין שנאמר והלא "דין הוא ומה חלות שאינן טעונות משיחה טעונות בלילה, רקיקין שטעונין משיחה אינו דין שטעונין בלילה תלמוד לומר חלות בלולות "ולא רקיקין בלולין רקיקין משוחין ולא חלות משוחות שיבול והלא דין הוא ומה רקיקין שאינן טעונין משיחה טעונין בלילה חלות שטעונות בלילה אינו דין שטעונות משיחה תלמוד לומר רקיקין משוחים "ולא חלות משוחות" מאי תלמודא אמר רבא לא לישתמט[ו] ולכתוב חלות משוחות ורקיקין בלולין: כיצד משחן כמין כי והשאר נאכל וכו': *מאי כמין כי אמר רב כהנא במין כי יוני: תנו רבנן מנחה הבאה מחצה חלות ומחצה רקיקין מביא לוג שמן וחצהו חציו לחלות וחציו לרקיקין[ו] וחלות בוללן ורקיקין משחן ומשחה את הרקיק על פני כולו ושאר השמן מחזירו לחלות "רבי שמעון בן יהודה משום רבי שמעון אומר משחן במין בי ושאר השמן נאכל לבהנים: תניא אידך "רקיקין הבאים בפני עצמן מביא לוג שמן ומשחן וחזר ומשחן עד שיכלה בשמן שבלוג, רבי שמעון בן יהודה אומר משום ר"ש משחן במין בי ושאר השמן נאכל לבהנים: מתני' כל המנחות הנעשות בכלי מעונה פתיתה[ו]: נמי למעוטי מאי "אמר רב פפא למעוטי שחי הלחם ולחם הפנים דרבנן "פתות אותה פתים מנחה "לרבות כל המנחות לפתיתה יכול שאני מרבה אף שחי הלחם ולחם הפנים תל אותה "ויצקת שמן מנחה "לרבות כל המנחות ליציקה, יכול שאני מרבה אף מנחת מאפה "תלמוד לומר "עליה שמן" אי עליה שמן יכול אפילו בשעת הקמיצה תלמוד לומר "והלא ארצא את הרקיקין תלמוד לומר "והאכלו" תלמוד לומר "אותה" אי אותה יכול אפילו בשעת הקמיצה תלמוד לומר "והקטיר" הא כיצד מקמיץ ומקטיר ומניח את השאר: ולחם הפנים ליכהר ק"ן:

רבינו גרשום

המנחות שהיו נקמצות בכלי שרת ויניקה בלילה: ואי אפשר לבוללן בשמן כשהן חלות אלא סולת בשמן ונותן שמן בכלי קודם שיעשה חלות ואחר כך נותן שמן עליה ובלילה ולשה ואופה ופותתה ונותן שמן עליה ובלילה ולשה ואופה ופותתה ונותן עליה שמן ובלילה ולאחר נותן עליה שמן ובקומץ אי אפשר: דקאמרי ליה רבנן לרבי מאי היא אמר רבי שמואל בר רב יצחק רביעית שמן היא היאך מחלקת לכמה חלות: והחלות טעונות בלילה ודקיקין משיחה: תנו רבנן חלות בלולות ולא רקיקין בלולין שנאמר והלא דין הוא ומה חלות שאינן טעונות משיחה טעונות בלילה רקיקין שטעונין משיחה אינו דין שטעונין בלילה תלמוד לומר חלות בלולות ולא רקיקין בלולין רקיקין משוחין ולא חלות משוחות שיבול והלא דין הוא ומה רקיקין שאינן טעונין משיחה טעונין בלילה חלות שטעונות בלילה אינו דין שטעונות משיחה תלמוד לומר רקיקין משוחים ולא חלות משוחות מאי תלמודא אמר רבא לא לישתמט[ו] ולכתוב חלות משוחות ורקיקין בלולין: כיצד משחן כמין כי והשאר נאכל וכו': *מאי כמין כי אמר רב כהנא במין כי יוני: תנו רבנן מנחה הבאה מחצה חלות ומחצה רקיקין מביא לוג שמן וחצהו חציו לחלות וחציו לרקיקין[ו] וחלות בוללן ורקיקין משחן ומשחה את הרקיק על פני כולו ושאר השמן מחזירו לחלות "רבי שמעון בן יהודה משום רבי שמעון אומר משחן במין בי ושאר השמן נאכל לבהנים: תניא אידך "רקיקין הבאים בפני עצמן מביא לוג שמן ומשחן וחזר ומשחן עד שיכלה בשמן שבלוג, רבי שמעון בן יהודה אומר משום ר"ש משחן במין בי ושאר השמן נאכל לבהנים: מתני' כל המנחות הנעשות בכלי מעונה פתיתה[ו]: נמי למעוטי מאי "אמר רב פפא למעוטי שחי הלחם ולחם הפנים דרבנן "פתות אותה פתים מנחה "לרבות כל המנחות לפתיתה יכול שאני מרבה אף שחי הלחם ולחם הפנים תל אותה "ויצקת שמן מנחה "לרבות כל המנחות ליציקה, יכול שאני מרבה אף מנחת מאפה "תלמוד לומר "עליה שמן" אי עליה שמן יכול אפילו בשעת הקמיצה תלמוד לומר "והלא ארצא את הרקיקין תלמוד לומר "והאכלו" תלמוד לומר "אותה" אי אותה יכול אפילו בשעת הקמיצה תלמוד לומר "והקטיר" הא כיצד מקמיץ ומקטיר ומניח את השאר: ולחם הפנים ליכהר ק"ן:

רש"י בח"י

ובגמ' מפיה מתן ליניקה: מפי סיפ' מילתא דרבנן דלמדי מי מפסר בגמרא סוגיא "לקמיים שמן סיפ' דלמדי מפי מדות מביא לוג שמן ומשחו מלי לוג שמן ומשחו מלי לוג שמן ומשחו מלי